

Odpouštím

Jan Budař a Eliščin Band

Za oknem sněží,
vejce na pánvi
syčí, zapomeň.
Ve vzduchu je cítit zklamání a svítiplyn.
Já stojím bosá,
hrozně se bojím.
Jak to bude dál?
Kufry u dveří, moc černé srocení.
Rychlíky do Prahy řítí se
svým novým rozchodům.
Praha je ztracená
v peřinách zklamání.
A já ti to, miáčku,
všechno zas
odpouštím,
odpouštím.

Odpouštím ti lásku, která shořela,
odpouštím ti sníh, který nenapad,
odpouštím ti z výšky dlouhý, strašný pád.
Odpouštím ti kytky, co jsem nechtěla,
básně, co si ukrad z Kainara,
odpouštím ti místa, kam jsi nikdy nedosáh.
Odpouštím ti chůzi kačera,
řeči, který jsem slyšet nikdy nechtěla,
odpouštím ti jídla, která smutně chutnala.
Odpouštím ti vyznání o tři domy dál,
v pokojích, kde já nikdy nebyla.

Já ti to, miláčku,
všechno zas,
odpouštím.